

i samfundet. Mener man ikke, at familien er den vigtigste fællesskabsenhed i samfundet? Er det ikke længere afgørende, at familien fungerer som en fællesskabsenhed, eller skal den bare reduceres til en produktionsenhed? Hvilke initiativer har regeringen til at gøre det lettere for børnefamilien at få familielivet og arbejdsliv til at hænge sammen? Hvad vil regeringen f.eks. konkret gøre for at mindske det alt for høje skilsmisetal, som medfører mange dybe menneskelige omkostninger og derudover også koster samfundet mange penge? Svarene blaffer i vinden.

Åbningsredeegørelsen afspejler regeringens grundlæggende værdier: man opfatter i højere grad mennesket som et enkeltindivid end som medlem af et fællesskab. Det vigtigste er et liv, hvor den enkelte kan udfolde sig. Jeg mener, at den udvikling er farlig. Den ender med, at vi mister det, der binder os sammen som nation: fornemmelsen for det fælles liv og det fælles værdigrundlag. Som samfund har vi brug for fælles værdier. Der må være en fællesnævner, der kan binde et samfund sammen, for at det overhovedet kan fungere.

Kristeligt Folkeparti vil fortsætte arbejdet for, at det danske samfund fortsat bygger på de værdier, som har deres udspring i det kristne livs- og menneskesyn, på næstekærlighed og ansvar for hinanden og på et menneskesyn, hvor vi alle har lige stor værd, uanset hvor meget vi kan producere.

Jeg må blankt erkende, at jeg ikke forstår statsministerens fantastiske optimisme, når det gælder etikken. Statsministeren sagde, at han synes, vi kan se en udvikling af en stærk personlig etisk bevidsthed, vi ikke har set magen til i historien. Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at se denne stærke personlige etiske bevidsthed, altså medmindre statsministeren med begrebet personlig etisk bevidsthed mener en såkaldt etisk bevidsthed, der gavner en personlig i stedet for fællesskabet.

Regeringens noget for noget-ideologi er blevet et værdiopgør, der vender den tunge ende nedad. Man svinger piskene over de svage og lader de bedrevidende indkassere gevinsten i form af skattelettelser, og denne ideologi vil vi gerne gøre op med. Vi ønsker, at de bredeste skuldre skal bære de tungeste byrder, og derfor vil Kristeligt Folkeparti også tage en række initiativer i den kommende folketingssamling.

Vi ønsker et samfund, hvor vi sammen tager ansvar for dem, der ikke selv kan. Vi ønsker et samfund, hvor vi sammen tager ansvar for bør-

nene, et samfund, hvor vi sammen tager globalt ansvar for de fattigste, og et samfund, hvor vi sammen tager ansvar for de svageste.

Kl. 19.45

Afslutningsvis vil jeg sige, at Kristeligt Folkeparti gerne samarbejder med regeringen, og jeg forventer, at vi på en række områder kan blive enige. Samtidig håber jeg, at værdidebatten fortsætter, selv om man her må konstatere, at enigheden hører op. Vi ønsker nemlig ikke et samfund, hvor de stærkeste får noget for noget og de svageste må klare sig selv; vi ønsker et samfund, hvor de bredeste skuldre må bære de tungeste byrder til gavn for de svageste, som ikke har noget at byde på.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil bare sige, at jeg normalt ikke er særlig sart i debatten. Jeg giver selv en gang imellem og har derfor heller ikke noget imod at modtage, men jeg synes dog, det er forstemmende, uværdigt og jo decideret usandt, når hr. Mogens Nørgård Pedersen her fra Folketingets talerstol sammenligner regeringens og Venstres politik med Helmuth Nyborgs tanker og sætter den i forbindelse med det.

Alle ved – alle – at også Venstre tager stærkt afstand fra de tanker, som der blev givet udtryk for dér, så det er ganske enkelt helt urimeligt, og jeg synes, det er unfair, at hr. Nørgård Pedersen ikke kan svinge sig op til et lidt højere niveau; det kunne hans forgænger dog.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg vil gerne først takke hr. Jens Rohde for de pæne ord om min forgænger; dem vil jeg gerne tilslutte mig, for ham har jeg også meget respekt for, og det har jeg stadig væk.

Når jeg nævner det, har jeg jo ikke sagt, at det er det, regeringen går efter; jeg har bare sagt, at det jo måtte være det, som ligger forude – det, som er synet.

Det, jeg gerne vil understrege over for hr. Jens Rohde, er, at det er vigtigt for os i Kristeligt Folkeparti, at værdi ikke er noget, man *præsterer* som menneske – det er noget, man *har*. Det håber jeg da at vi langt hen ad vejen er enige om.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er nødt til fuldstændig at afvise, at det syn er målet, og at det er dér, vi vil hen; det er jeg nødt